

lede til Tvangsauktion, og ved en saadan vil der da, naar Kreditorer og Staten er tilfredsstillet, næppe blive meget Overflud for den tidligere Eier af Eiendommen, naar han maa gaa derfra. Jeg har søgt her saa godt som muligt at paavise Marsagerne til, at Jordbruget er stillet som det er, og forinden man kjender Marsagerne til Sygdommen, kan man jo vanskeligt heibrede den, men jeg tror, at naar man ser rigtig efter, vil det være let at finde Midler. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa, hvilke Midlerne dertil ere, under denne Sag, men jeg mener, at de Midler, Jordbrugerne i Diebliffet trænge til, ere tvende Slags. Den ene Slags er dem, hvormed der tilsigtes øieblikkelig Hjælp overfor den Fare, at en meget stor Del af Jordbrugerne skulle blive satte fra deres Eiendomme, og disse komme til Tvangsauktion. Det er af største Vigtighed, at der strax strides til Midler derimod, idet det ikke alene vil kaste en hel Mængde Familier over paa Fattigvæsenet, men tillige vil skade Eiendomspriserne i en betydelig Grad, naar en stor Mængde Eiendomme skulde komme til Tvangsauktion. Det er altsaa paatrængende nødvendigt efter Jordbrugernes nuværende Stilling, at der gribes til energiske Forholdsregler i saa Henseende. Den anden Ting er, at der skal beredes en bedre Fremtid for Jordbruget. Jeg har søgt at paavise, hvorledes Ulykken er fremkommen; Midlerne imod den maa gaa i modsat Retning. For det Første maa vi sørge for at indrette det saaledes, at Jordbrugerne atter saa at sig blive Selveiere, ved hensigtsmæssige Forandringer i Kreditforholdene, og for det Andet maa vi gaa i den Retning, som Udviklingen byder, Er det Kommunikationsmidlerne, der for en stor Del have skadet Jordbruget, gjælder det om at benytte Kommunikationsmidlerne til Gavn for det ved at bringe det i hurtigst mulig Forbindelse med de Steder, hvor det gjælder om at være med. Jernbaner, Havne, Skibsfart, Alt bør støttes og udvikles, og jeg kan ikke nægte, at en Ting ligger meget nær i Diebliffet, nemlig at Landbruget kan forlange en daglig direkte Dampskibsfart fra Esbjerg til London. Naar den ærede Finansminister har udtalt, at der selvfølgelig ikke kan være Tale om at støtte Landbruget ved at lægge Præmie paa Udførsel, siger jeg: Nei, det er der Ingen, der forlanger, men der er andre Maader at støtte Udførselen paa. Selv om det foreløbig skulde være Tab for Statskassen at tilveiebringe en daglig Dampskibsfart mellem Esbjerg og London, selv om det skulde koste betydeligt, er det bedre at anvende Pengene

dertil end til egentlige Udførselspræmier, og det kan gøres direkte af Staten eller ved at subventionere et Selskab, men uden at vi have en direkte, hurtig og kraftig Forbindelse med Centrum for Verdensmarkedet, kunne vi ikke gjøre, hvad der er nødvendigt for at fremme Fremkomsten af de Produkter, der kunne afsættes der, ikke alene Meieriprodukter, men ogsaa Høvebrugssager, Slagteriernes Produkter osv. I Stettin tilsigter man saa vidt jeg ved at oprette Slagterier for at føre Produkterne direkte der fra til England. Skulle de gaa forud for os? Men som sagt, Alt det vil først udvikle sig efterhaanden, som vi faae daglig Dampskibsforbindelse over Esbjerg, og det er derfor en berettiget Fordring fra Landbrugerets Side, at vi i det Mindste faae det. Ganste vist vil det især komme de begunstigede Egne til Gode, Egne langs Jernbanen til Esbjerg, men indirekte vil det ogsaa komme andre Egne til Gode, og enhver Ting bør gøres, som kan bringe os i nærmere Forbindelse med England. Vi savne mange Steder Jernbaner og andre Ting, der kunne bringe os i en saadan nærmere Forbindelse med Verdensmarkedet, og det er en berettiget Fordring i Diebliffet fra Jordbrugerens Side at faae dem paabegyndt. Hermed skal jeg slutte og kun endnu fremhæve, at efter min Mening kan fremtidig ingen Regjering bestaa her i Landet uden at den paa sit Program optager Fremhjælp og Støtte for Agerbruget og Reformer i Arbeidernes Intertse, men for at kunne gjøre det er det rigtignok nødvendigt, at Regjeringen staar i saa intim Forbindelse med Rigsdagen i dens Helhed, at den kan gennemføre de nødvendige Reformer. Naar jeg slutter med en Udtalelse, som kan faae et lidt politisk Anstrøg, vil jeg bemærke, at dermed ikke er tilsigtet den mindste Politikk. Det er fra et rent agrarisk Standpunkt, at jeg skal oplæse et lille Citat af et Landbrugsblad for Aalborg Landbosforening, der gjengiver en Udtalelse af en Mand, som der fra Regjeringens Side meget ofte tages Hensyn til. Det er en Udtalelse af Fyrst Bismarck i Fjor i den tydske Rigsdag: „Jeg tilstaa, at jeg afgjort træder i Strikken for Landbruget og for dets Interesser. En Ministerpræsident, som ikke har en stor Interesse

Rettelse.